तन्निमित्तं युद्धं नौ, यो बली स हरेद् इति
एतत् तद्वचनं श्रुत्वा हसन् प्रोवाच पुत्रकः । 48
कियद् एतद् धनं पुंसस्? ततस् तौ समवोचतां,
पादुके परिधाय 'एते खिचरत्वम् अवाप्यते । 49
यष्ट्या यत् लिख्यते किंचित् सत्यं संपद्यते हि तत्,
भाजने यो य आहारश् चिन्त्यते स स तिष्ठति । 50
तच् छ्रुत्वा पुत्रको ऽवादीत्, किं युद्धेन? 'अस्त्व् अयं पणः,
धावन् बलाधिको यः स्यात् स एव 'एतद् ध्रियाद् इति । 51
एवम् अस्त्व् इति तौ मूढौ धावितौ, सो ऽपि पादुके
अध्यास्य 'उदपतद् व्योम गृहीत्वा यष्टिभाजने । 52
अथ दूरं क्षणाद् गत्वा ददर्श नगरीं शुभां
आकर्षिकाख्यां, तस्यां च नभसो ऽवततार सः । 53
वञ्चनप्रवणा वेश्या, द्विजा मत्पितरो यथा,
वणिजो धनलुब्धाश् च, गेहे कस्य वसाम्य् अहं? । 54
इति संचिन्तयन् प्राप स राज्ञा विजनं गृहं
जीर्णं, तदन्तरे च 'एकां वृद्धां योषितम् ऐक्षत । 55
प्रदानपूर्वं संतोष्य तां वृद्धाम्, आदृतस् तया
उवास 'अलक्षितस् तत्र पुत्रकः शीर्णसद्मनि । 56
कदाचित् सा 'अथ संप्रीता वृद्धा पुत्रकम् अब्रवीत्,
चिन्ता मे पुत्र यद् भार्या सदृशी न 'अस्ति ते क्वचित् । 57

Digitized by Google